



Prof. Dr. M. İhsan Karaman

“Şimdi asistan olsam...

Daha sonra sormayacağım pek çok soruyu kıdemlilerime ve hocalarıma sorardım. NTV Radyoda bir program var: "Evde çalamadıklarım" diye. Belli ki bu caz hayranı müzik sevdalısı evdeki birilerinin, muhtemelen içişleri bakanının :) farklı tercihleri yüzünden pek sevdiği plakları evde çalamıyor ve radyo programına taşıyor. Ben de onu dinlerken dilime bir lakırdı takılıyor hep: "Şimdi soramadıklarım". Evet, bırakın uzman veya hoca olmayı, daha kıdemliyken bile bazı temel merak konularını soramıyorsunuz utanma belasına. Öyleyse yol yakinken en basit soruları bile, en saf halinizle sormalı, öğrenmelisiniz...

Şimdi asistan olsam... "Uzman olunca daha rahat olurum, daha çok kendime ayıracak zamanım olur" hayaliyle kendimi kandırmazdım. Eğer dile hakim değilsem her boş saniyemi, gecelerimi, hafta sonlarımı kullanır ingilizcemi geliştirirdim. Ta ki her okuduğumu değil, her dinlediğimi anlayacak kadar...

Şimdi asistan olsam... "İleride akademik hedeflerim, önüme çıkan kaçırılmayacak kariyer fırsatları olabilir" derdim ve ufak büyük ayırmadan her çalışmaya, her yayına katılmaya çalışırdım. Daha doğrusu, katılmaya çalışırdım değil, katıldım demem gerekir. Niye mi? Söylemesi ayıp :) ben uzmanlık diplomamı elime aldığımda koltuğumun altındaki dosyada tam 50 adet sunu ve makalem vardı. Hiç unutmam, uzman olduktan 3 ay sonra Şişli Etfale başvurup başasistanlık mülakatı için başhekimliğe gittiğimde, orada bekleyen bazı uzman meslektaşlarım "o koltuğundaki doçentlik dosyası mı" demişlerdi de inanamıştım.

Şimdi asistan olsam... Ne zaman bir kurs duysam müracaat eder, bir şekilde her çiçekten bal almaya çalışırdım. İstatistik, iletişim becerileri, iyi klinik uygulamalar, makale hazırlama, sunum teknikleri vs. Çünkü alacağım her yeni bilgi, iyi bir uzman ve donanımlı bir akademisyen olmak için dağarcığıma koyacağım yeni bir azık olurdu. “

Şimdi asistan olsam, mümkünse İngilizce, değilse Türkçe bir üroloji dergisi seçer ve her ay yeni çıkan sayısını baştan sona okurdum. Bilirdim ki, her geçen gün yenilenen üroloji biliminde güncel kalmak için sürekli okumak gerekir. Sadece dergi mi? Hayır elbet. Senede bir kez temel bir üroloji textbookunu baştan sona devirmek de hedefim olurdu.

Şimdi asistan olsam.... İki defter tutardım. Birine ilk günden itibaren her girdiğim ameliyatın adını, tanısını, tarihini, ekip başını, hasta yaş ve cinsiyetini, ameliyatın temel özelliklerini not alırdım. Böylece meslek hayatımın her anında, o ana kadar hangi ameliyattan kaç tane gördüm ve kaç tane yaptım sorusu ebediyen cevapsız kalmazdı. İkinci defter ise ürolojinin tüm ameliyatlarını, en iyi yapandan gördüğüm şekliyle, adım adım, madde madde yazdığım, kendi elimle şekiller çizdiğim kendime özgü ürolojik cerrahi atlasım olurdu. Bizim asistanlık zamanımızda ESRU Türkiye'nin bir web sayfası ve orada "Şimdi asistan olsam..." diye bir bölüm olmadığından ben bunu asistanken yapamadım. Ancak yıllar sonra aklım başıma geldi ve ABD Houston'da fellowluk yaparken her gördüğüm ameliyatı hem videoya çektim, hem de basamak basamak çizimlerle kaydettim defterime. Hala zaman zaman onlara bakar, yararlanırım.

Şimdi asistan olsam... Yurtiçi, yurtdışı farketmez, imkan bulduğum her üroloji toplantısına giderdim. Giderdim ama turist olarak değil; sabahın ilk sunumundan kapanışa kadar her dakikayı değerlendirirdim. Özellikle hem bilimsel içeriği hem de sunum tekniği açısından örnek olan sunuları dikkatle dinler, mümkünse kaydeder ve o hocaları taklid etmeye çalışırdım.

Şimdi asistan olsam... Her gün halimden şikayet edip, bir an önce uzman olup kurtulmayı değil, ihtisasımı bitirdiğimde mesleğimi hakkıyla icra edip hastalarımın hayır duasını alabilecek yeterliliğe gelmeyi hedeflerdim.